

**دهزگای روښنښیری جهمال عیرفان
نیوهندی توپژینهوهی شانوی کولتوری**

**گهران به‌دوای
شکسپیردا**

ناوی کتیب: گهران به‌دوای شکسپیردا

نووسینی: پیتەر بروک

وه‌رگیرانی: مه‌ریوان هه‌له‌بجیهی

دیزاین: ئارام عه‌لی

تیراژ:

نرخ:

چاپی یه‌که‌م: ده‌زگای جه‌مال عیرفان، سالی ۲۰۱۴

کوردستان - سلیمانی

رۆژنامەيەك ھەلەدەگریت.وا دەزانیت رۆژنامەى ئەمرۆیەو بە ھەزو تاسەو دەخوینیتەو.لەناكاو دەزانیت رۆژنامەى دوینینە گرتوتە بە دەستەو و بەھیچ شیۆیەك ھەزناكەى بیخوینیتەو.بۆچی؟ئەو ژن و پیاوانەى ئەم رۆژنامەیان ئامادە کردووە،بەدنیایییەو ھۆشیارن و باش دەنووسن،بەلام لە ئەو دەى كە نووسیویانە،بۆ رۆژى دواتر بايەخى نامینیت و دەمریت و دەپپن لەماسى.چ جیاوازیەك ھەيە لە نیوان رۆژنامەى دوینی و لاپەرەيەكى نووسینیكى شكسپیردا كە 100 سال لەمەوپیش نووسیویەتى؟بۆچی شكسپیر كۆن نابیت و نامریت؟وادیتە بەرچاو پرسیارىكى ئاسان و سەرگەرمكەر بیت.بەلام لەراستیدا ئەگەر بیر لە بوونیادوو ناوەرۆكى مەسەلەكە بكەینەو پەى بەو دەبەین وەلامى ساناو ئاسانمان دەست ناكەویت.لەوشەى"بلیمەت"ەو

دەتوانىن چى وەر بگىرىن و بە چى بگەين؟ ئايا وادەكات لە ئىمە بگەين بە چەمكىتى باوەر پېنھنەر؟ يا بۆنمونه قوتابخانە رەخنەبىيە ھاوچەرخەكان دەلەيت: "شكسپير، زياتر حەزى لە سىكس كردن لەگەل كوراندا بوو تا لەگەل ژنان." ئايا ئەم چەمكە ئىمە رىنمايى دەكات و دەبات بەرەو قولايى نەينى شكسپير؟ رەنگە هيشتا لەبىرتان بىت كە لەقوناغىكدا كە زۆر شى دوور نەبوو لىكۆلەران بەهەولو كوششيكى زۆرەو بەدواى ئاشكرا كرىنى ئەو پرسەو بوون كە ئايا بەراستى شكسپير بوونى هەبوو يا چەندىن تىورى جۆراو جۆر لەماوئى سەد سالى رابردوودا دروست بوونكە ناوى ترى وەك بىكن، مارلو، ئوكسفوردو...، لەبرى ناوى شكسپير داناو. بىئەودەبوونى هەموو ئەم هەولانە لەو دەبايە كە يارمەتيمان نادات. ئىو تەنيا ناوتان گۆريو، هەر هيندە نەينى شكسپير، هيشتا لەجىگەى خۇيدا ماو تەو.

لەم دوايانەدا رۆشتم بۆ روسياو كەسىك لەناو بىنەرەنەو هەلساوتى: "هەموو ئىمە دەزانين شكسپير خەلكى ئۆزبەكستان بوو شىك(شىنخ)، ناويكى عەرەبىو پىرىش بە ماناى دانا. كەواتە بەو موسلمانانەيان دەوت شكسپير كە بەنەينى لەولاتە پرۆستانەكاندا دەژيان، ئەو جىگايەى كە كاسۆلىكەكانيان تيا ئەكوشت." ئايا ئەم تىورىەش ئىمە بەرەو تىگەيشتن لە نەينى شكسپير دەبات؟ ئايا چىخۆف خەلكى چىك بوو؟

دىدگاي رەگەزپەرستانەو خۆگەرە بىنانەى تر بونى هەيە كە ماوئەكى دوورو درىژ لە ئىنگلەتەرە رەواجى هەيەو باوى هەبوو، خاوەنى ئەم تىروانينە بوو كە شكسپير، لەكاتى منداليدا لەم ولاتەدا سەرى هەلپىناوئەو تەنانەت نەيتوانيوە پارەى خويندنىشى

به دهست بهیئت، تا کاتی دهرکه وتنی شانؤنامه کانی! له راستیدا پیم
 وایه شکسپیر یه که مین شانؤنامه ی له ته مه نی 28 سالی دا نووسی.
 ئەگەر سه رنج بدهینه توانای ووشه و ئەندیشه ی ئەو لاوانه ی که
 ئەمرو له ته مه نی 28 سالی دا فیلم درووست ده که ن، وه له بهر
 چاوگرتنی ئەو راستیه ی که شکسپیر له قرناغیکدا ده ژیا که
 لهنده ی جیگای هاتوچۆی نه ته وه کانی دنیا بوو... ته نیا ده توانریت
 گریمانیه که راست دهر بچیت: به دلناییه وه شکسپیر یاده وه ریه کی
 زۆر به هیزی هه بووه. لیگه رین هه ر له مخالفه وه ده ستپیکه یین.
 بیگومان شکسپیر توانای بینین و توانای له بیر نه کردن و
 به بیره ی نانه وه ی زۆر باشی هه بووه. من له باره ی ئەم توانا
 جیناتیه وه، له گه ل رابه ریکی گه نجی ئوکسترا دا قسم
 ده کرد، له باره ی ئەوه ی که له لاویتیدا، چۆن ده کریت نۆته
 ئالۆزه کان له بهر بکه ییت و بیرت نه چیته وه. زۆر روونه شکسپیر
 خاوه نی ئەم توانایه بووه بیرمان نه چیت ئەو له لهنده نی قه ره باغی
 ئەو سه رده مه دا ژیاوه و هینده بهس بوو بچیته باریکه وه تا
 رووبه رووی پانتاییه کی زۆر له بیستنی ووشه و زالراوه و
 دهسته واژه ی روژانه بیته وه. زمانیک که پیکهاتبوو له ووشه و
 واتای هه موو ئەو نه ته وانیه کی که له لهندن دا هه بوون. که واته
 گوئی ئەو، دهسته واژه ی سه رنجراکیشی زۆر و جۆراوجۆری
 بیستوه. له رووی جیناته وه، شکسپیر دیارده یه که بووه و سه ری
 که چه لی ئەو پانتاییه کی فراوان و جۆراو جۆری له ئەندیشه تیدا
 بووه. ئەمه یه میشکی شکسپیرایا باشتره بلیم نامرزی
 شکسپیر! ههروه ها خالی ده سپیکی قسه کردنی ئیمه. ئایا هینده
 بهسه که بلین ئەو یاده وه ریه کی گه وره و به هیزی هه بووه؟ پیم

وا نئییه.چونکه ههموو ئەم توانایانه بۆ تاییهت بوونی ئەم
 شانۆنامه نووسه بهس نئییه.کهواته دهبیته ئاماژه بکهین به
 تاییهت مەندی گەلێکی بوونیادی تر له شکسپیردا: "داهینان!" بهلام
 تهنانهت ئەم وشهیهش چ شتییک رووندهکاتهوهو ئییه بۆکوئی
 دهبات؟ وهرن ساده بدوین.دهتوانین بلین شکسپیر شاعیر
 بووهو کهسیش ناتوانیت دژی ئەم بۆچونه بیته.بهلام شاعیر
 بوون لهکوێوه سهراچاوه دهگریته؟ له وشهیه ساف و سادهوه،چ
 شتیکی سهرسورهینه رههیه که لیهوه شاعر دروست دهبیته و
 بهرههه دیت؟ ههستی وشهکان،خۆشهویستی دهربرینی
 ئەدهبی،... بهلام ئەمهش بهس نئییه.ئیه بهدوای شتیکی بوونیادیترا
 دهگرین.پرسی بوونیادی،ئوهیه که شاعیریش وهک ئیه مرۆقه
 جیاوازی ئیه لهگهڵ شاعیردا ئوهیه که لهساتی که هه
 ژیانماندا،بالادهستین بهسهراپانتایی گشتی ژیانماندا.له ساته
 که ههرا لێرهدا دانیشتوین،هیچ یهک له ئیه ناتوانیت بچیه ناو
 قولایی خۆئاگایی ئوهی که بهدریژی ژیان بهدهستمان هیناوهو
 لێ تینگهین.بۆ زۆرکهس له ئیه روکنی رابردوو ئەندیشهکانی
 پیشوو،گهرا نێکی ئەستههه و کاتمان لیدهگریته.تهنانهت بۆ ههندیک
 له ئیه پیوستمان به دهروون شیکاره بۆ ئوهی له ماوهی چهند
 سالیکدا بگهین به رارهوه نامۆکانی ئەزمونهکان، ئەو ئەزمونه
 شاراهو نادیارانهی که دووباره چارهروانی سهرا له نوێ ژیانوه
 دهکن.بهلام شاعیر جیاوازه.تاییهت مەندی سهراکی شاعیر
 بوون،توانای بینینی په یوه ندیه کانه که له راستیداو به شیوهیه که
 سروشتی لیل و نادیاره.ت.س.ئیلیوت،ئهم پرسه ئەچوینیت به
 "که وچکه قاوه خواردنهوه": "ژیانم به که وچکه قاوه خواردنهوه

ده پيټوم. "که وچکی قاوه خوار دنه وه له یه ک روانیندا به بیر هینه ره وه ی
 کوبونه وه ی کومه لیک مروّقه که لای شاعیر، شیوازیکی دیاری
 هه یه و یننه یه که له و دیو تاکه وه. ئیستا بگه ریینه وه بۆ وته زای
 شکسپیر و ئه و راستیانه ی ئه و که حاشای لیناکریټ. هه موو
 به لگه کان ئه وه مان نیشان دده ن که شکسپیر زۆر خیرا و
 بیوه ستان دهینوسی. مروّقیکی ئه هلی کردار بوو که له شانۆدا
 کاری ده کردوو به رده وام له حالی پیشکەش کردنی شانۆدا بوو.
 کاتیک سهیری شانۆنامه کانی ئه و ده که یین و ته مه نی نووسینی
 له به رچا و ده گرین، په ی به وه ده به یین ده بیټ به خیراییه کی زۆر
 نووسی بیټی. هیچ هۆکاریک نییه بۆ ئه وه ی بلین شکسپیر
 نووسه ریک بووه ده قیقی نووسی وه له دوای بیست سال، دوو باره
 پیدا چونه وه ی پیدا کردوو نووسی وه ته وه. هه چ یه ک له ده ست
 نووس و ره شنوو سه کانی شکسپیر له به رده ستدا نین و زۆر
 بۆی هه یه، ره شنوو سیک بوونی نه بو بیټ. هه موو ئه مانه نیشانده ری
 ئه وه یه که شکسپیر له ساتدا بۆ چوونه کانی له سه ر کاغه ز
 نووسی وه. شکسپیر به رده وام نووسینی شانۆنامه ی به چیرۆکیک
 ده ست پیده کرد. جیاوازی روژنامه گه ری پیشه ییش له مۆرگان
 پۆست له گه ل شسپیردا هه ر ئه مه یه ئه گه ر ئیوه چیرۆکی
 تاوانکاری بۆ روژنامه یه ک ده نووسن، هه ر به و ئاسته ی کاره که تان
 شاره زان و توو روکه شه کانی پرسه که راقه ده که ن. شکسپیر
 ریزیکی زۆری داده نا بۆ پیرۆک گێرانه وه و کار کدن له سه ری، به لام
 ته وا و جیاواز کاری کرد ئه و له هه ر ساتیکدا نه ک ته نها بیر ی
 له په رچه کرداری ناوه وه ی خۆی ده کرد به وه ی که بیر ی
 لیده کرده وه به لکو به ته واوی بالاده ست بوو به سه ر په یوه ندی

ئەو كارە بەگەل كارى بيشومارى تردا، لە ئاستى جوراوجوردا، ئاگايىيەكى تەواووبالادەستىەكى زورى هەبوو. لە بەر ئەو ئەو ناچار بوو كەلك لە ئامرازە زورباش و ئالۆزەكەى واتە (شيعر) وەربگریت هەر بەيارمەتى ئەم ئامرازە، بە نووسىنى دىرئىك، هەم ماناى گىزانەو و هەم ماناى كارکردن لەسەر كارەمتەرو دارشتنەو وەوى لە رىگەى ئەو بىست هەزار ووشەىيەى كە لە هەگبەيدا هەبوو، ئالوگور پىدەکرد: ئەو ووشانەى كە هەلگى وىنە، سۆزو رەگەزى خەيالووى لە بەر هەمەكانى شكسپىردا بدۆزىتەو! ئەم ووشانە، نىشانەرى ئاستى جياوازە لە بىرکردنەو كە لەودا هەبوو. ئەم دياردەى هەلگى لايەنى تىشە. شانۆنامەكانى شكسپىر، لە شانۆنامەى ئاسايى دريژتر نىن. پەرەگرافىكى شانۆنامەى ئەو هيندەى پەرەگرافىكى رۆژنامەى بەلام هەموو سەرنجى ئىمە تەنياو تەنيا دەچىتە سەر شتىك و ئەو وىش كە لەكە بوونە، ئەم كە لەكە بوونە، رەگەزى زور لەخۆدەگریت و يەكئىك لە گرنگرتىن رەگەزە ناوبراوەكان، وىنەسازىيە. ديارە ووشوكانىش بوونيان هەيەو بە لەبەر چاوگرتنى ئەم راستىە كە هەميشە هەلگى چەمكەكان نىن، رەهەندى زورباش لەخۆ دەگرن. تەنانەت ئەگەر بۆ جياکردنەو وەى پرسى چەمكەكان پىئويست بن، ئەم راستىە بەشيكە لەو گشتە سەرسورھىنەرەى كە باس دەكرىو دەخريتە روو. چەمكە، هەمان رەوتى بچوكو جوانى رۆشنىبىرانەىيە كە شارستانىەتى رۆژئاوا، ماوہىەكى زۆرە لە بەرچاوى نەگرتو. چەمكەكان بوونيان هەيە، بەلام ماناى ئەو دىويان، مانايەكە كە لە رىگاي وىنەو و گيان لەخۆو دەگریت و روودەدات. مۇسقىاش، لەودىو ماناى وىنەو وىە. ناتوانریت

مۆسیقای ووشه له دهربرینی مانادا بدۆزیته وه. ئه و ئه زمونه مروییهانی که له ریگه ی ماناوه دهرنابردرین، له ریگه ی مؤسیقاوه دهرده بریت. لیره دایه که شاعر خوی نیشان دهدات، چونکه له شاعر دایمه په یوه ندی جوان و وردی نیوان ریتم و ئاواز، فیبراسیون و ووزه ده بینین، په یوه ندیه ک که به هر ووشه یه کی، وینه و مؤسیقای ووشه و مانای دهربرین ده به خشیت. هیشناش پیم وایه ئاماژه به مؤسیقا تا چ راده یه ک مه ترسی داره و ده توانیت توشی هه له تیگه یشتن دروست بکات. ئه کته ره کان ده توانن تیگه یشتنی هه له یان هه بیته: "ئا، چ دهنگی کی ئاوازدارم هه یه. که واته ده توانم ئاوازدار بدویم." وهرن راستگو بین. ووشه ی مؤسیقا له شاعردا مانایه کی ئالۆزو جوانی هه یه. ریتم، هه لگری چه مکیکی وردو ئالۆزه، به لام به داخه وه له قوتابخانه شانۆییه کانی جیهانی ئه مرودا کورت کراوه ته وه له کۆمه لیک چوارچیوه دا. ئه و ئه کته رانه ی که فیر بوون که شکسپیر له شیوه ی هاوکیشه یه کی فیزیابیدا دهینوسی و ئه و هاوکیشه یه ش ژماره یه کی دیاری هه یه، به به کاهیتانی ئه م جوړه دهربرینه، تووشی دهربرینیکی ووشک و خالی له مؤسیقا ده بن، ئه و مؤسیقایه ی که له ناو ووشه کانی شکسپیردا شاراوه ته وه. بگریینه وه بو پرسپاری سه ره کی ئه و ژیا نه ی که له شانۆنامه کانی شکسپیردا هه یه چییه؟ له راستیدا دیارده یه ک به ناوی شکسپیره وه چییه؟ پیم وایه ئه و 37 شانۆنامه ی نووسیوه و ده بیته شتیک له نزیکه ی هه زار که سایه تی خولقاند بیته. واته شکسپیر کاریکی زور ده گمه ن و تاییه تی له میژوی ئه ده بیاتدا ئه نجامدا وه ئه و سات به ساتی ژیا نی به کاره ی ناوه بو دروست کردن و کارکردنی ورد له سه ر هه زار

روانین و دیدگای نوی ئیستا تیدهگهینبه سنوردارکردنی شکسپیر له یهک دیدگادا چ نامیهره بانیمان کردووه بهرامبه به شکسپیر کتیگه لیکیان نووسیوه له باره ی ئه وه ی که شکسپیر فاشیست بووه. نمایشگه لیک له شانۆنامه ی "کوریلانوس" به دوای ئه وه وه بوون بیسه لمینن که شکسپیر بیزار بووه له خه لک و ئه ندیشه یه کی فاشیستانه ی هه بووه یا ئه وه ی که شانۆنامه که ی "بازرگانه که ی قینیسیا" ئه وه نیشان دهدات که ئه وه بیرکردنه وه ی دژه یه هودی هه بووه. هه موو ئه م ورد بینیا نه به هوی داوهری کردنی نا دروسته وه ده باره ی به شیک له ئه م به ره مانه و خستنه رووی پرسیارو وه لام گه لیکی سه یروسه مه ره ده باره ی شکسپیر هه بووه. مه گه ر شانۆنامه کانی ئه مرۆ ته نیا به روانگه ی په یوه ندی و راقه ی سیکسیه وه لیک نادهینه وه؟ بگه ر ئینه وه بو داوه ئازادانه و ده ستراره تر سه یر بکه ین و بزانی شکسپیر له به رامبه ر ئه وه هه موو بیرو بوچوونانه ی که له حال ی گوراندان، لوژیک و جۆش و خرۆشیک ی دادپه روه رانه ده گریته به رو له ویدیو یه کتره وه دایان ده نیت. له م خاله دا تیده گه ین دۆزینه وه ی دیدگای شکسپیر مه حاله، مه گه ر ئه وه ی که ئه وه له ناو خۆیدا، هه زار شکسپیری تیدا بووه. مه گه ر تیگه یشتن له م خاله چ بایه خیکی هه یه؟

شکسپیر له چ شیوازیک له شانۆدا ده رکه وت؟ شانۆیه کی پر له جۆش و خرۆش و! هۆله ئه لیزابیتسیه کان، هه مان جۆشو خرۆشی له خۆیدا هه لگرتووه که سینه مای سیده یه ی رابردوو، ئه وه سینه مایه ی که تیایدا "ئورسن ویلس" "هاولاتی چین" تیا دروست کرد دنیا یه کی نویی له ئه گه ره کان خسته به رده ممان. شانۆی

ناوبراو به سه کویه کی بلند دیزاین کرابوو. ریک ههروهک ئه و ئه م
 تهخته شانویه ی که له سه ری وه ستاوم و وینه کان به ئاسانی
 ده توانن له سه ری بجولین و بزاون تیا بیت. ئه گهر چی دیکور
 سازکرانیک له ئارادا نه بوو، ئکتهر دهیوت: "له دارستانداین." وه
 ئه و مانایه ی که ئیمه له دارستانداین. گهر چند چرکه یه ک دواتر
 بیوتایه: "ئیمه له دارستاندا نین." ئوم ته کنیکه خیراتره له مونتازو
 برین له سینه مادا.

له سینه مادا تو وینه یه کی گشتیت هه یه بو دارستان، کات-یا
 بو نمونه وینه یه کی گشتی بو به رلین. به لام ئه مانه دوو وینه ی
 ته واو جیاوازن. کاتیک ئه م برین و مونتازه به یارمه تی ووشه ی
 ئه کتهر رووداد، زور خیراتر وینه کان جیگورکی ده بن، چونکه
 به هاتته ده ره وه ی ووشه ی "دارستان" له ده می ئه کتهر، دارستان
 دروست ده بیت و به رلین و من و ئیوه ده توانین به یارمه تی
 ووشه کان، ده رکه وین یان دیار نه مینین.

هه ر به م وشانه ده توانریت نمای نزیکي دهموچاویک
 وینابکه یه ت، برۆیته ناو دلّه وه له ویوه بگه پریته وه بو ناو دارستان
 . ئه م سه یالییه ته له و دیو هه موو ئه و هونه رو ته کنیکه سینه
 مایبانه یه وه یه که تا ئیستا داهینراوه. ئه ندازیاری ته ماشاخانه ،
 زور یارمه تی ئه م سه یالییه ته ی ده دا. سه کوی ته خته ی شانوی
 شکسپیر، بینایه کی به رزو ئاستی جیاوازی هه بوو. ئاستیک به
 به رزایی ئه م سه کویه ی که له سه ری وه ستاوم ، دیزاین کرابوو
 ئاستی جیاوازی تر له گه ل به ر زایی تر دا که که له کاتی پیویستدا

به کار دهه‌نیزان . ئیستاش که خه‌ریکی قسه کردنم ، دهمه‌وئیت وشه یه ک بلیم که ره نکه له‌مړودا و له به‌رلین بیته هوی ترسانی خه‌لک . له‌بیرمه کاتیک ده‌سال له‌مه‌وپیئش ئهم وشه‌یه‌م لیږدها به‌کار برد چی ترسیک سه‌رتاپای بینه‌رانی داگرت. ئهو وشه‌یه " میتافیزیکا" بوو. ده‌سال له‌مه‌وپیئش له فه‌زای سیاسی به‌رلیندا ، ته‌نیا شتیک که بایه‌خی هه‌بوو . ئهو بوو که تیروانینی سیاسیت دهرباره‌ی ئهم یا ئهو هه‌بیئت ، هه‌موو ئهو شتانه‌ی له‌و دیو ئهم تیروانینه‌وه کاریان بکردایه ، به‌لاوازو کون و باو نه‌ماو داده‌نرا. ده‌بیئت به من بلین که زه‌مان گورپاوه‌و و شه‌ی میتا فیزیکا که‌متر ژه‌هراوی و مه‌ترسیداره. به‌لام دلنیا بن که‌له‌روانگه‌ی شکسپیرو بینه‌رانی و له و سه‌رده‌مه‌دا که شکسپیرو تییدا ده‌ژیا ، به پیکه‌اته‌یه‌کی جوراو جوروه‌و له له مړوڤکه‌لیک که له‌حاله‌تی هاتو چودابون و له‌گه‌ل روبه‌رو بونه‌وه له‌گه‌ل بیرو باوه‌ری زوردا ، به‌ته‌واوی نه‌بوونی ئاسایشی بالا ده‌ستبوو . ئهم نه‌بوونی ئاسایشه، رحمه‌تیک بوو که بویه هوی ئهم بیرو باوه‌روه‌ی که پیی و ابوو له‌ودیو هه‌موو ئهم بی دیسپلینی ناریک پیکی شیواوییه‌وه ، دیسپلین و نه‌زمیک هه‌یه که قابیلی تیگه‌یشتنه ، که په‌یوه‌ندی به نه‌زمی سیاسییه‌وه نیه. ئهم چه‌مکه ، هه‌ر به‌وجوره‌ی که گوردن کریگ سه‌د سال له‌مه‌وپیئش نویسی ، له هه‌موو شانۆنامه کانی شکسپیردا به‌رجه‌سته بوو. ئه‌گه‌ر باوه‌رت به دونیای روح نیه ، باشتر وایه هه‌موو به‌رهمه‌کانی شکسپیرو بسوتینی، چونکه ئیدی هیچ مانا یه‌کی نامینیت. شانۆی شکسپیرو جیگای به‌یه‌ک گه‌یشتنی ئه‌کته‌رو بینه‌ران بو، که تیایدا گوره‌پانی ژیان به که له‌که بونی زور ، چرکه به چرکه ده‌بیریت.

پەھەندى قابىلى بىنن لەشانوى شىكسىپىردا ھاوپايە لەگەل ئەو
 پەھەندەى دا كە نابىندىرەت و ھەرلەبەر ئەم ھۆيەشە كىردار
 لەسەراسەرى شانۇنامەكانى شىكسىپىردا بە شىوہى ئاسۆيى و
 ستونى رۆ دەدات. ئىستا تىدەگەين شىوہى شانۇ نامە نوسىنى
 شىكسىپىر بۆچى و چۆن تا ئەم رادەيە وردو چىرۆكەلەكە بويە.
 ھەرۋەھا دەكرىت پەي بە پەيوەندى رۆنى شانوى شىكسىپىر
 لەگەل سىنەماي ئەمپۇدا ، ديارە نەك لەبەر ھەلبۇزاردنى دىمەنى
 بەتال و بچوك ، دىمەنى شەرو سەرنج راکىش ... ئەمە بابەتتىكى
 زۆر رۈنە . نەك زۆر جىاواز! نازانم ئايا ھەرگىز پەيتان بەو پرسە
 بردو ھە سىنەما گەشەى داو ھە زمانىكى ئالۇزو تەسەنوعى
 ، بە جۆرىك كە ھەمووان دەتوانن لىي تىبگەن؟ لە ساتىكدا
 نمايەكى دورت ھەيە لەكە ساتى دواتردا دەبىتە نمايەكى داخراو
 ، پاشان دەچىتە جىگايەكى تر و ھەموو ئەم جولە ئالۇزانە ، ۋەك
 رۆژ روناك و سەرنج راکىش و قابىلى تىگەيشتنە بۆئە ھەلکەى
 كە پىشىنەيەكى كۆلتورى تەواو جىاواز يان ، بەھەر ئاستىكى
 مەعرفى يەو ھەيە. گوردن كرىگ _ كاتىك تەمەنى نەو دە سال
 بو دەمناسى _ رۆژىك پىي وتم : " ناتوانم برۆم بۆ سىنەما. " وتم
 : " بۆچى ؟ " وتى : " كاتىك لەسەر كورسى دادەنىشم ، بۆ ساتىك
 رادەمىنمە وىنەى چىاي سەھۆل و پاشان لەناكاو باز دە دە مە
 پىشەو دەدەچمە بەردەم دەموچاويكى گەرۋە ھە . ھەرگىز ناتوانم
 لەماناي ئەمە تىبگەم! "

گوردن گرىك تايبەت بو ھەمىشە بىر بۆچونى ئالۇزى ھە بوو ،
 بەلام واقىيەتى ئالۇزى زمانى سىنەماي بە دروستى خستە
 رۆو . گەرچى ئەو ھەمىشە لەبارەى ئەم كارە ۋە جىاواز

بوه لهخه لکی تر ، له کاتیکدا که خه لکانی تر به ئاسانی ته کنیکه
 سینهمایی کانی وهک " نمای دور" ، " برین و موناتژ " ، " نمای
 نزیک " ، و " ناو نیشانی جولاو" وهک زمانیکی ساده و سروشتی
 قبولگر دوه . له شانودا ئه م بابه ته به یارمه تی دیارده یه کی شاعیرانه
 پویدا وه . فورمیکي ئالوزکه تیا پیدا کاره کتیره کان به شیوازیکی
 ته واو روژانه و سروشتی دهدوین و دواي ساتیک رهنگه
 دو وشه دواتر -زاراوه و دهسته واژه گه لیک و سیفاتگه ل و
 واتاگه لیکي وروژینه رو بزوینه ری سه یرو سه مه ره به کار ده بن
 که هه رگیز له ژیانی ئاساییه دا جیگایان نابیته وه . له و دیو ئه و
 واتایانه وه گهرانی فلسه فی و جوله ی له سه و راستییه وه هه یه
 که هه رگیز ناتواندریت له ناو وشه ی ئاسایی خه لکدا بدوژیته وه .
 له پروانگه یه که وه ، ئه مه ته سه نوعی یه ، دیاره بو پسروری بواری
 جوانی ناسی ، به لام بو بینه ری سه رده می ئیلزابیسی ، هیچ
 کیشه یه که له ئارادا نه ببووه ، هه ر به و جوره ی که بینه رانی
 سینهما زمانی ته واو ئالوزی سینهما به شیوه یه کی ته واو
 سروشتی تیده گن . ئه و بینه رانه ی که له ویدا دانیشتون ، وهک
 پوژشنیبران ، پرسته گه لیکي وا به زماندا ناهینن: " ئه ، چی شیوه یه کی
 سه رکه و توه یه ! چی به لگه هینانه وه یه کی شیوه مه نده ی له م
 به ره مه دا شاراوه ته وه!"

هیچ به لگه یه کمان نیه له به رده ستداکه ئه وه نیشان بدات
 کاتیک شانونامه کانی شکسپیرنمایش ده کران ، گروپیک له
 بینه ران ، پیکهاته ی ئالوزی ئه م شانونامانه به نا ئاسایی و
 نا ئاشنا بزائن. شکسپیر سه دان سال پیش ئه و سه رده مه ده ژیا
 که تیا پیدا کارکردن له سه ر پرسی دارشنتی هونه ری پیشه سازی

ها ته ئاراوه. پرسى کارکردن و رازاندنه وى ته ختهى شانۆ له دواى سه رده مى شکسپيره وه به کارکردن له سه ر شانۆ و رازاندنه وى هاته دونياى شانۆ وه .

به م جوړه بوو که خو شه ويستانى شانۆ هاواريان کرد : " عاشقى کارکردن له سه ر رازاندنه وه و پيکخستنى ته ختهى شانۆ. " به لا له ژينگه ي ئازاد و کراوه ي شکسپيردا ، له گه ل ئه و خه لکه ي که له ده ورى ته ختهى شانۆ که کوډه بڼه وه و ده وه ستن، سروشتى و ناسروشتى . وه ک ژيان ديته به رچاو.

کاتيک شکسپير نوسى : " ئاوينه يه کم پراگرتووه له به رام به ر سروشتدا. " مه به ستي ئه وه يه مروقه کان له ناوه ندى ده قدا ، مانا له خو ده گرن. ئه مه ش به و مانايه که مروقه کان له به ره مه کاني شکسپيردا ، به و جوړه ي له ژياندا واقيعين ، نه ک ته نانه ت ته سه نوعى ، خولقيندراون. کاتي ده هاتم بو ئيره نيشانه يه کم دى که له سه رى نوسرابوو : " کولتور واته ئه مرو . " وشه ي کولتور منى ترساند، چونکه هر ئه م وشه يه ده توانيت بمان بات به ره و ته سه نوعى بون و رازاندنه وه . واته ئه گه ر ته سه نوعى يه ، ده کريتناوى بنيت کولتور.

نه خير ! ره نگدانه وه ي ژيانى را سته قينه ، هه رگيز ته سه نوعى و کولتورى نيه ، به لکو ره نگدانه وه ي ئه وه يه که هه يه . شانۆ پوکه ش نيشان ندات ، به لکو ئه وه نيشانده دات که له توئ زيړينه شاواوه کاني سه ره وه دا يه ، له په يوه ندى کو مه لايه تى ئالوزى خه لک و ته نانه ت له سه روى ئه ويشه وه ، ماناي ئيگستانسياليستى کرداريک به ناوى ژيانه وه . به لام وينا کردنى ته واوى ژيان ، کاريکه

جیگای باوه پیتکردن نییه و پیوستی به دروستکردنی هونه ریکی ته واو که له که بووه. سات به ساتی ئەم جوړه بهرهمانه پره له که له که بونی گه وره که ره گو ریشه ی ده گه ریته وه بۆ هه موو ئەو توانایانه ی که له ناو زمانیکدا هه یه. ئەمه واته شاعیرانه بون ، شاعیرانه بون ، نهک بۆ جوانی ، به لکو به مه بهستی که له که بون ، شاعیرانه بون وهک زمانیکی پرله چری .

ئیسنا بگه ریته وه بۆ بۆ کیشه راسته قینه که مان ، واته دۆخی هه نو که بیمان . له ئەمرو داو له کاتیکدا ده مانه ویت شانۆ نامه یه کی شکسپیر بیینه سهر ته خته ی شانۆ ، کیشمه کیش له سه ره وه پرسه یه که بینهر ، بهرهمه که به چاوو گوئی ئەمرو وه ببینیت و ببیستیت. هه موو ئەوانه ی ئەمرو ده بیینین ده بیت سروشتی بیت بهرچاو. " ده بیت سروشتی بیت بهرچاو" واته ئەوه ی ده بینین نه خهینه بهردهم پرسیاره وه و پرسیارى لینه کهین . گهر ساتیک له خو تان پیرسن : " ئایا سروشتی یه یان نا سروشتی؟" ئەوه بزنان جیگایه کی کاره که کیشه ی تیا یه ته واو نییه. ئەکتهر ده دویت و په رداخی ئاوه که هه لده گریت . ئەمه کاریکی سروشتی یه . کاتیک هه مان ئەکتهر له دیالوگیکی زور ئالوز دا بره و شاعیرانه بوون راده کیشریت، ئەویش ده بیت سروشتی بیت بهرچاو. وه ئەگه ر جو له یه کی سه یربکات ، ده بیت ئەویش سروشتی بیت بهرچاو. پرسى ئیمه هاتنه وه ی ئەو بابهت و که ره ستانه یه له گه ل دۆخی ئیسنا دا، ئەو کاته ی که بینهران له سه ر کورسى هۆلی شانۆ داده نیشن.

به لام "ئیسنا" و " هاوچهر" خ یه کینک نین ئەمه ش داویکه له بهردهم ئیمه دا . ده رهینه ر ده توانیت یه کینک له شانۆ نامه کانی

به‌شی دوهم

له‌وه ده‌چیت له پاریسدا ئازادانه کار ده‌که‌یت و ئەمه‌ش به شیوه‌یه‌کی سروشتی و اتا شکسپیر به زمانی فەرهنسی پیشکەش ده‌که‌ت. کام یه‌ک له‌و ئاستانه‌ی له‌ باره‌یه‌وه‌ دوایت ئازارتان دهدات، ئەو کاته‌ی به‌ زمانیکی بیگانه‌ کار له‌ سه‌ر شکسپیر ده‌که‌ین؟ ئایا ئەم زمانی بیگانه‌یه‌ ده‌توانیت بیته‌ خالیکی به‌ هیز بۆتان؟

پرسیاریکی به‌ جییه‌، چونکه‌ ئەزیه‌ت و ئازاری کاره‌که‌ بۆ منه‌، شانۆنامه‌که‌ هه‌چی به‌ خیالدا نایه‌ت. به‌ راستی بۆ ئینگلیزی زمانه‌کان ئازاره‌ینه‌ره‌، چونکه‌ له‌ گه‌ل ئەوه‌ی که‌ هه‌ر وه‌رده‌گی‌ردریت ئاستیک له‌ کاره‌که‌ له‌ ده‌ست ده‌چیت. خالی نائاسایی ئەوه‌یه‌ که‌ شانۆنامه‌کانی شکسپیر هه‌نده‌ چر و که‌له‌که‌ بووه‌ ته‌نانه‌ت کاتیکیش چه‌ند به‌شیکیش له‌ کاره‌که‌ لا ده‌به‌یت هه‌یشتا که‌ ره‌سته‌و ئامرازیکی زۆر زۆر ده‌مینیت‌ه‌وه‌. له‌ کاتیکدا ئەگه‌ر هه‌ر به‌و راده‌یه‌ له‌ شانۆنامه‌ی ونوسه‌ریکی تر لا به‌ریت له‌ سه‌دانه‌وه‌دی بایه‌خی کاره‌که‌یت له‌ ناو بدووه‌. هه‌یزی نه‌ینی ئامیزی شکسپیر له‌ وه‌رگی‌رانی‌شدا خۆی نیشان دهداتی. هه‌ر ئەم هه‌یزه‌شه‌ که‌ ده‌توانیت رینماییکاری نمایش کردن بیتو بیخاته‌ ژیر ده‌ستی خۆیه‌وه‌. ئەو هه‌یزه‌ی که‌ له‌ که‌سایه‌تییه‌کان و په‌یوه‌ندییه‌کانیان و له‌ هه‌موو په‌هه‌نده‌کان و بیروکه‌ شاراوه‌کانی ناو زمانی ئەوه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یان گرتووه‌، که‌ سه‌ره‌رای که‌م کردنه‌وه‌ی ئاستی وشه‌کان، به‌لام له‌ ناو ناچیت. کار کردنیش

له گه‌ل وەرگێره‌کاندا سه‌نجراکیشه‌ چۆنکه‌ ئه‌وه‌ی له‌ زمانی
 فه‌ره‌نسیدا باوه‌و روژانه‌ به‌ کار ده‌بریت، ماوه‌یه‌کی زۆره‌له‌
 زمانی ئینگلیزی دا نه‌ماوه‌ . زمانی فه‌ره‌نسی جوړیکه‌تره‌ له‌
 جیاوازی و ئه‌ندیشه‌. بۆ نمۆنه‌ ئه‌گه‌ر ده‌سته‌واژه‌یه‌کی ئالۆز
 له‌گه‌ل سیفاتی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌و نامۆدا که‌ له‌ زمانی ئینگلیزیدا
 ته‌واو سرووشتی دیته‌ به‌ر چاو، وه‌ ر بگێردریته‌ سه‌ر زمانی
 فه‌ره‌نسی، زۆر ته‌سه‌نوعی و داخراو زیاده‌ره‌وانه‌ دیته‌ به‌رچاو
 دیته‌ به‌ر چاو .که‌ واته‌ وەرگێری فه‌ره‌نسی ناچاره‌ کاری ساده‌
 کردنه‌وه‌ بکات و به‌شی له‌ بایه‌خی راسته‌قینه‌ی ئه‌و زاواوه‌ ناو
 براوه‌یه‌ له‌ زمانی ئینگلیزیدا بۆ ئه‌وه‌ی ماهیه‌تی ته‌واوی ئه‌و
 ده‌سته‌واژه‌یه‌ سه‌ر له‌ نوێ بخولقینیته‌وه‌. ئایا شکسپیر کاری له‌
 سه‌ر پرسی توند و تیژی ، ویرانی و په‌هه‌نده‌ خرابه‌کانی ژیان
 کردووه‌؟ ئایا ئه‌م پرسانه‌ په‌یوه‌ست ده‌بن به‌ ئیمه‌شه‌وه‌؟ کاتیک
 کارم له‌ سه‌ر یه‌کی له‌ شانۆنامه‌کانی بیکیت ده‌کرد، به‌رده‌وام ئه‌و
 پرسیاره‌یان لێ ده‌کردم ئایا ئه‌و په‌شبینه‌؟ یان خو‌شبینه‌؟ ئایا
 ئیمه‌ ئه‌مرۆ ده‌بیت په‌شبین بین یان گه‌شبین؟ ده‌بینن هه‌موو ئه‌م
 پرسیارانه‌ له‌ شیوه‌ی درۆی سیاسه‌تمه‌داره‌کان ده‌چیت. گه‌شبینی
 له‌ به‌رانبه‌ر واقعییه‌تدا، درۆیه‌که‌و په‌شبینیش خو‌پازی کردن و
 دلخۆشیه‌کی بیمانایه‌. بژاردیه‌کی سی‌هه‌میش بوونی هه‌یه‌
 که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ئه‌سته‌مه‌، چۆنکه‌ به‌ مانای قبوڵکردنی
 ئه‌و ره‌گه‌زه‌ ته‌حه‌مول نه‌کراوه‌یه‌ له‌ بوونی ئینسانیدا و هه‌ر
 ئه‌و شتانه‌یه‌ که‌ په‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و. بۆ چی؟ چه‌ندین ساڵ
 له‌مه‌و پیش شانۆیی (ماهاباراتا) مان کار کرد که‌ کاری له‌ سه‌ر
 پرسگه‌لیکی وه‌ک شه‌ر ، توند و تیژی ، هه‌موو ئه‌و گریچنانه‌ی

که له سینه‌مای ئەمڕۆدا هه‌یه کاری کردوو. له هه‌مان کاتدا قوولت‌ترین مانای دژواز له جه‌سته‌ی مرۆییدا له باره‌ی ترس له شه‌ر، به شیوه‌یه‌کی ته‌واو جیاواز له سینه‌ما له (ماهاباراتا) روو دهدات. ئەو ئەندیشه‌یه‌ی که له (ماهاباراتا) هه‌یه ، ئی‌مه به‌ره‌و ژیان ده‌بات نه‌ک خۆ کوشتن . ئەمه هه‌مان ئەو ئاکامه‌یه که ده‌توانریت له تراژدییه یونانییه‌کاندا پ‌ی‌ب‌گه‌یت. له‌وه‌یدا که کاره‌سات ئامی‌زترین رووداو، راستی‌ترین هه‌ر له به‌ر ئەم هۆیه‌ش هه‌ست به‌ نزیکایه‌تییه‌کی زیاتر ئە‌که‌یت له‌گه‌ڵاندا و وه‌ک بینه‌ر نه‌ به‌ دوا‌ی خۆ کوشتندا‌یت و نه‌ سکال‌ات هه‌یه. ئەم تی‌روانینه‌، توانای ئی‌وه بو‌ ژیان زیاتر و که‌له‌که ده‌کات و من له هه‌موو شانۆنامه‌کانی شکسپیر دا راستییه‌کی ووزه به‌خ‌شو جۆ‌له به‌خ‌شی وا ده‌بینم، بو‌ نمۆنه له (شا لیردا) له ه‌یچ کوییه‌کی ئەم شانۆنامه‌یه‌دا که‌سایه‌تییه‌ک نادۆزیته‌وه که توند و تی‌ژی مرۆی له به‌ر چاو نه‌گریت. دیاره ه‌یشتاش ناتوانریت بو‌تریت ئەم شانۆنامه‌یه، به‌ره‌میکی په‌شه له جۆری ئی‌گزیستانسیالیستی و مرۆ‌قه‌کان به‌ بی‌ بایه‌خ نیشان دهدات مرۆ‌قه‌کانیش وه‌ک شتیکی باش و جوان نیشان نادات. جۆ‌له‌ی عه‌موودی و ئاسۆی له ساتیکدا قابیلی تی‌گه‌یشتنه و گه‌ر توانای وه‌رگرتنیمان هه‌بی‌ت، ده‌توانین له یه‌ک کاتدا وه‌ریب‌گرین و له‌ناو خۆماندا بی‌توینینه‌وه .

– بو‌ چی توانای یاده‌وه‌ری شکسپیر په‌یوه‌ست ده‌که‌یت به جیناته‌کانیه‌وه؟

+ په‌نگه‌ هاو‌پام نه‌بی‌ت، به‌لام من بروام وایه که یاده‌وه‌ری گه‌وره‌و و توانای زۆر دیتن و بی‌ستنی مه‌زن ، به‌شیکه له

تایبەتمەندی زاتی مرۆف. ئەوەی جیگای سەرنبە، کار کردنی ئەو تایبەتمەندییە زاتییە. شکسپیر لە سەرەتای ژیانییەوه، بە شیوەیەکی چالاکانە و چڕو پر لە گەل ئەزمونەکانی ژیانیدا ژیاوه. بە دلبیاییەوه ئەم هیزە زۆرە لە گەل ئەو دا هاتوووتە دونیاوه و یەكەمجار كە قەلەمی خستووتە سەر كاغەز خۆی نیشان داوه. بەلام لە کاتی نووسینی یەكەم شانۆنامەیدا خاوەن تیگەیشتن و ئەزمون و ئەو پەيوەنیاانە بوو، كە ئەوی پڕنماییکرد بەرەو نووسینی (هاملیت)، (شا لیر) و دواتریش (تۆفان). كە واتە دەرکری پەي بە پەيوەندی سەرسورپهینهري توانای زاتی ئەزمونەکانی ژیان ببەیت. لە پەيوەندی لە گەل پرسى میتافيزيكا دا دەرکری چۆن لە هاملیت بگەین؟

نەك تەنیا لە (هاملیت) دا، بەلكو لە هەموو شانۆنامەکانی شكسپیردا، میتافيزيكا بايەخيكي شایسته و زۆری هەیه. ئەگەر رۆح لە (هاملیت) بکەیتە دەرەوه، کۆی بەرهمەكە گۆرانی بە سەر دا دیت. ئەگەر رۆحەکان لە شانۆنامەي (خەونی شەويکی نیوهی هاوین) بهینیتە دەرەوه، کۆی شانۆنامەكە گۆرانی بونیادی بە سەردا دیت. دەتوانیت چیرۆكگەلێکی تر دروست بکەیت، بۆ نمونه لە بارەي ئەو پیاوهوي كە بە دەستی براكەي كوژرا، ئەو كورەي توشی گومان دەبیت و دەیهویت تۆلە لە مامی بکاتەوه بەلام هیچ کام لەمانە هاملیت نین. لە هاملیتدا گەنجەكە بە بینینی رۆحی باوکی توشی ئالۆزی و کیشمەكیشم دەبیت و لە رۆحی باوکی دەبیسیتیت و پێ دەلی کوشتووینانە. یەكێك لەو پرسیارانەي كە بە درێژایی شانۆنامەكە دەخړیتە روو ئەمەیه : ئایا ئەمە خەيالێکی پەتيیه؟ وشەي خەيال هەر لە سەرەتاوه

دەستەو یەخەى ئىمەيە. ئايا ئەمە خەيالە يان راستى؟ ديارە
بىسەرى ئەم پرسىيارە ئازارەيتنەرە بىر لەو پرسە ناکاتەوہ کہ
رەنگە کہ سىک بە ھۆى ئازارى دەرۋونىيەوہ کہ ھۆکارەکہى ئەو
پرسىيارە ئامازە پىکراوہيە بىتە ناو رەھەندەکانى ترى ژيانەوہ.
ئەو پرسىيارەگەلىک لەگەل ژاندا دەخاتەرۋو گومان دەکات لە
راستگۆييان ، کہ راستگۆو شەفاف دینە بەرچاۋ. ئەمە بە چى
مانايەکہ ؟ ئايا ئەم رستەيەى کہ " دەبىت دەسەلاتداریک بکوژى
تا ببیتەجىگای ریز." نەينى ئامیز نايەتە بەرچاۋ؟ ئەمانە پرسىيارى
سادەنين ، بەلام لەلایەن روحوەوہ دەخرینە رو، بەجوړیک کہ لە
" خەونى شەوئىكى نيوەى ھاوین " پرسىيار دەربارەى عشق ،
بەھۆى رۋبەرۋبونەوہ لەنيوان عشقى جەستەى و ئاستەکانى
ترى کہ لەريگای روحوەوہ دەرەدەکەون ، بەرجەستە دەبىت.
دەربارەى "توفان" یش ھەر بەھەمان شینوہ يە. بەيانى ئە مړو
شتىکم نوسى کہ پىموايە زور سەرنجراکيشە ، چونکہ پرسىيارە
دەربارەى لايەنە جوړاۋ جوړەکانى بەرھەمەکانى شکسپير.
ئەمانە دواين وشەکانى "توفانە" و رەنگە دواين وشەگەلىکيش
بن کہ شکسپير نوسىبىتى. زور سەرنجراکيشە بۆ بىسەر، ديارە
لە رۋانگەى ئەکتەرەوہ کہ ھەولەدات پەى بە قولايى کہ سايەتى
پرناسپرو دا ببات ، ئەم سەرنج راکيشى يە سەدان بەرامبەر
دەبىت:

کۆتايى من ، بىھيوايیە

مەگەر ئەوہى کہ دوعا ئارامم بکاتەوہ

ئەوہى کہ دىت و ھىرش دەھىنیت

بە بەزەبىيەوہ چاۋپۆشى دەکات لە تاوانەکان.

بهو جوړه‌ی که دته‌ویت تاوانه‌کانت ببه‌خشرین
لینگه‌ړی توانای به‌خشینت ئازادم بکات.

بوئیمه‌ش سه‌رنج ړاکیشتره گهر سه‌یریکي وردتری ئەم وشانه
بکه‌ین ، چونکه په‌ی به تواناو دژواریه‌کانی شانونامه‌کانی
شکسپیر ده‌به‌ین . واتای سه‌ره‌تا زور ساده‌یه‌و ناوه‌ړوک
نیشانده‌دات. هه‌رکه‌سیک ده‌توانیت زور خیرا لینی تیبگات:

کوټای من ، بیه‌یواییه

مه‌گهر ئەوه‌ی که دوعا ئارامم بکاته‌وه

دیاره ئەگهر ئەم واتایه به شیوه‌یه‌کی جیا بখে‌یته به‌ر باس
شتیکي ئاساییه و سه‌رنج ړاکیش نیه . گوئی بگرن: وشه‌کانی
بیه‌یوایی "....." ودوعا "....." قافی‌ه‌ی دوو رسته‌ن . له‌هه‌ر
رستوارانیکي بچوکی ئینگلیزی دا ده‌توانیت ئەم واتایه بیینی
که له‌سه‌ر کارت‌ی بچوک نوسراوه . ئەگهر ئەه‌کته‌ر ، ئەم واتایه
دروشم ئاسا بلّیت، په‌ی به‌و راسته‌یه‌ نابات که واتای ناوبراو
به وشه‌ی " دوعا" کوټای نایه‌ت و وشه‌ی " ئەوه‌یکه " خالی
ئاویزان بونه. له‌دوای " ئەوه‌یکه " چی هاتووه ؟

ئوه‌یکه دیت و هیرش ده‌هینیت

به به‌زه‌یی و ...

پاشان "هیرش ده‌هینیت" دیت و ده‌توانیت هه‌میشه ئەم دوخه له
شانونامه‌کانی شکسپیردا بیینیت . شکسپیر هه‌میشه دپره‌نوئیکان
به وزه‌یه‌کی تازه‌وه ده‌ستپیده‌کات ، وهک له ئاست ږاده‌ی
مؤسیقادا. هه‌ر ئەم پرسه، ده‌بیته‌هوی دروستکردنی ئاویزان
بون . دواتریش " به به‌زه‌یه‌وه " ده‌بینین . ئیستا ئەوه ده‌زانین
که "دوعا" نه‌ک ته‌نیا کاریگه‌ره ، به‌لکو هیرش ده‌بات بو به‌زه‌یی

و دلنه‌وایی

نەك ته‌نیا له‌م وشانه‌دا ، به‌لكو له‌و وینانه‌دا كه‌ل ناویانداهه‌یه، هیزیکێ ترسناکی تیاشاراوه‌ته. وینه‌ی شتیکی جیاوازو فراوان به‌ناوی " به‌زه‌یی" كه‌ خۆی ده‌كه‌وێته به‌رده‌م "هیرش". هه‌موو هه‌ولێ من ئه‌وه‌یه كه‌ را‌ستییه‌ك بخه‌مه به‌رده‌متان و بلیم ئیمه‌ پو‌به‌روی دیارده‌یه‌ك بوینه‌ته‌وه كه‌هه‌رگیز ناتوانین تییگه‌ین . هه‌موو بایه‌خی كاره‌كه‌ له‌كاتی نمایش‌كردنی شانۆنامه‌كانی شكسپیریان رۆلبینین تیاندا په‌یوه‌سته به‌و راستیه‌وه كه‌ به‌دلنیا‌یه‌وه تو‌ مافی پرسیار كردنت هه‌یه و ئه‌مه‌ش ته‌نیا دو‌خیکێ لۆجیکێ و گونجاوه‌ كه‌ ده‌توانیت خۆتی تیا‌ببینیته‌وه.

ئایا له‌نیوان ئیوه‌دا کار‌دینالیک هه‌یه كه‌ بتوانیت ئاماژه به‌مانای ئه‌م واتایه‌ _ ئه‌و دو‌عایه‌ی كه‌ دیت و هیرش ده‌كات _ بکات؟ من كه‌س شك نابهم و پیموانیه‌ ته‌نانه‌ت له‌ناو زانایانی شه‌ریعه‌ت دا ، كه‌سیك بتوانیت له‌مانای ئه‌م واتا كورته‌ تییگات و لیکی بداته‌وه. به‌پرای من ئه‌م واتایه‌ شاعیریکێ به‌ توانا نوسیویتی بو ئه‌وه‌ی راستیه‌کی سوتینه‌رو پرله‌ گه‌ رمی ئاشکرا‌بکات. هه‌رگیزمه‌به‌ستی ئه‌و نه‌بووه حه‌قیقه‌ت فرموله‌بکات . ده‌بینیت ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ ی كه‌ دوورله‌ تیگه‌یشتن و ناسنور داره‌، ببیته‌ راستی ، به‌ ئازادی کوتایی دیت.

... چاوپۆشی ده‌كات له‌ تاوانه‌كان .

به‌و جو‌ره‌ی كه‌ ده‌ته‌ویت تاوانه‌كانت به‌خشد‌رین

"تاوانه‌كان" وشه‌یه‌کی زۆر به‌هیزه‌.

لیگه‌رێ توانای لی‌بورده‌یی‌ت ئازادم بکات.

ئێستا ئه‌گه‌ر سه‌هیریکێ ورد تری ئه‌م نوسینه‌ زۆر ئالۆزه‌ بکه‌یت،

دلنایام زنجیره‌یه‌ک له‌وشه به‌دهست ده‌هینیت: "دوعا"، "هیرش"،
"به‌زه‌یی"، "تاوان"، "لیبوردن" و "ره‌هایی".

ئه‌گه‌ر ده‌ره‌ینه‌ر یا ئه‌کته‌ر ، ئه‌م کو‌تاییه‌ی پی‌خوشبی‌ت ، ئایا نابی‌ت
گومان بکری‌ت له‌ توانای بیستنی ئه‌وان بو‌ وشه‌کان؟

ئه‌گه‌ر بیرله‌ مانای کلێشه‌ ده‌که‌یته‌وه‌ و ب‌روات وایه‌ که
شکسپیرته‌نیا شان‌نامه‌یه‌کی ده‌رباره‌ی داگیرکه‌ر نوسیوو‌ه ، به
دلنایاییه‌وه‌ دواين وشه‌کان ، واته‌ "ئازادم که‌ن" تان نه‌دیوو‌ه که
مانای ئازادی له‌هه‌موو په‌هه‌ندو ماناکانی دا له‌خو‌گرتوو‌ه.

هیچ کام له‌ وشه‌ ناو براوانه ، ماهیه‌تیکی جیاوازو سه‌ر
به‌خویان نییه‌ . ئه‌م پستانه‌ به‌هه‌موو ئالۆزییه‌کانیانه‌وه‌ به‌ئزادی
کو‌تاییان دیت و پرسپاریک ده‌وروژینن که‌ له‌مرو‌شدا بو‌ ئیمه
جیگای باسه‌ . هه‌رچی زیاتر له‌گه‌ل شکسپیردا ئاشناتر ده‌بین ،
زیاتر ئه‌و له‌ناو خو‌مان و ژیا‌نی هاوچه‌رخ‌ی مرو‌فدا ده‌بینینه‌وه‌.
وشه‌کانی شکسپیر دینه‌ ناو ژیا‌نی ئه‌مرو‌وه‌و جاریکی تر ده‌بنه
خالی هاوبه‌شی مرو‌فی هاوچه‌رخ ، چ ئه‌م مرو‌فانه‌ ئه‌کته‌ر بن
، چی ده‌ره‌ینه‌ربن یا بینه‌ر. ئامانجی ئه‌م وشانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که
پرسپاری بی‌ سنور بخه‌نه‌ به‌رده‌م ئیمه‌وه‌ تاوه‌کو له‌به‌ر خو‌مان
ده‌سته‌ویاخه‌یان بین.

دیاره‌ ده‌بی‌ت دوباره‌ هاوکاری ویا‌رمه‌تی له‌ شکسپیر وه‌ربگرم و
داوا له‌ ئیوه‌ بکه‌م به‌ هه‌موو توانای لیبورده‌بی‌تانه‌وه‌ ئازاد م‌بکه‌ن .

به‌رلین 1996